

POSTANOWIENIE

Dnia 20 maja 2014 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu – Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Krzysztof Dziejdzic

Sędziowie: SSO Anna Kulczewska - Garcia (spr.)

SSO Beata Woźniak

po rozpoznaniu w dniu 20 maja 2014 r. w Poznaniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa E. Z.

przeciwko (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. (dawniej: (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.)

o zapłatę oraz unieważnienie umowy

na skutek zażalenia powódki E. Z.

na postanowienie Sądu Rejonowego Poznań – Stare Miasto w Poznaniu z dnia 17 maja 2013 r., sygn. akt XII C 787/12

w przedmiocie odrzucenia zażalenia

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO A. Kulczewska - Garcia SSO K. Dziejdzic SSO B. Woźniak

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 11 kwietnia 2013 r. zwrócono pozew w zakresie żądania unieważnienia umowy (k. 115-115v). Zarządzenie to zostało zaskarżone przez powódkę zażaleniem z dnia 27 kwietnia 2013 r. (k. 117-119). Zarządzeniem z dnia 6 maja 2013 r. powódka została wezwana do uzupełnienia braków formalnych zażalenia poprzez: złożenie odpisu zażalenia, wskazanie, czy domaga się zmiany czy też uchylecia zaskarżonego zarządzenia oraz wskazanie wartości przedmiotu zaskarżenia - w terminie 7 dni pod rygorem odrzucenia zażalenia. Jednocześnie, poinformowano powódkę, że pismo uzupełniające braki formalne zażalenia winna złożyć w dwóch egzemplarzach (k. 120, 121). W odpowiedzi, pismem z dnia 15 maja 2013 r., powódka wskazała, że przedmiotowe zażalenie zostało złożone w trzech egzemplarzach, przy czym dwa odpisy jej zwrócono. Powódka dodała, że domaga się uchylecia zaskarżonego zarządzenia oraz że wartość przedmiotu zaskarżenia wynika z wcześniej złożonych pism (k. 122-122-122v)

Postanowieniem z dnia 17 maja 2013 r., sygn. akt XII C 787/12 Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto w Poznaniu postanowił odrzucić zażalenie powódki z dnia 27 kwietnia 2013 r. na zarządzenie Sędziego z dnia 11 kwietnia 2013 r. (k. 126-126v).

W uzasadnieniu orzeczenia Sąd I instancji wskazał, że zgodnie z art. 394 § 3 k.p.c. zażalenie powinno czynić zadość wymaganiom przepisany dla pisma procesowego oraz zawierać wskazanie zaskarżonego postanowienia i wniosek

o jego zmianę lub uchylenie, jak również związane uzasadnienia zażalenia ze wskazaniem w miarę potrzeby nowych faktów i dowodów. Zgodnie natomiast z art. 128 § 1 k.p.c. do pisma procesowego należy dołączyć jego odpisy.

Sąd stwierdził, że - jak wynika z akt sprawy - zażalenie na zarządzenie z dnia 11 kwietnia 2013 r. zostało złożone w biurze podawczym w dniu 29 kwietnia 2013 r. Jak wynika zaś z prezentaty, zostało ono złożone w jednym egzemplarzu, gdyż na prezentacie nie znajduje się adnotacja o jakimkolwiek odpisie tego pisma. Przyznał to zresztą sam pełnomocnik skarżącej, wskazując, że zażalenie złożono w trzech egzemplarzach, z których dwa zwrócono, a jedno opieczetowano. Zatem skarżąca sama przyznała, wywodził dalej Sąd Rejonowy, że w biurze podawczym złożyła jeden egzemplarz zażalenia, bo dwa jej zwrócono. Z tej też przyczyny, skarżąca została wezwana do uzupełnienia braków formalnych zażalenia poprzez złożenie w Sądzie dwóch jego odpisów, a czego nie uczyniła.

Dalej, Sąd I instancji podniósł, że zgodnie z art. 126¹ § 1 k.p.c. w każdym piśmie należy podać wartość przedmiotu sporu lub wartość przedmiotu zaskarżenia, jeżeli od tej wartości zależy właściwość rzeczowa sądu, wysokość opłaty lub dopuszczalność środka odwoławczego, a przedmiotem sprawy nie jest oznaczona kwota pieniężna. Jako, że powódka, poza żądaniem zasądzenia na jej rzecz oznaczonej kwoty pieniężnej, zażądała również unieważnienia umowy łączącej ją z pozwaną i pozew w tym zakresie został zwrócony, to miała również obowiązek wskazać wartość przedmiotu zaskarżenia w zażaleniu na zarządzenie o częściowym zwrocie pozwu. Z akt sprawy wynika, jakiej kwoty powódka się domaga, nie wskazano natomiast do tej pory wartości przedmiotu sporu w zakresie żądania unieważnienia umowy.

W ocenie Sądu Rejonowego, skoro powódka nie uzupełniła braków formalnych zażalenia, należało przedmiotowe zażalenie odrzucić, o czym orzeczono na podstawie art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

Od powyższego postanowienia powódka wywiodła, w ustawowym terminie, zażalenie z dnia 28 maja 2013 r., zaskarżając orzeczenie w całości (k. 129-132v). Skarżąca podała, że należy przyjąć, iż wartości przedmiotu zaskarżenia wynosi 1.175,28 zł. Nadto, podniosła, że zażalenie zostało wykonane w trzech egzemplarzach, z czego dwa zostały zwrócone w biurze podawczym Sądu Rejonowego. Poza tym, powódka wniosła o zwolnienie jej od kosztów sądowych oraz ustanowienie na jej rzecz pełnomocnika z urzędu.

Postanowieniem referendarza sądowego w Sądzie Rejonowym Poznań – Stare Miasto w Poznaniu z dnia 2 września 2013 r., sygn. akt XII C 787/12 powódka została zwolniona od kosztów sądowych oraz ustanowiono dla niej pełnomocnika z urzędu w osobie radcy prawnego (k. 146, 149).

Ustanowiony w sprawie niniejszej dla powódki pełnomocnik z urzędu, pismem procesowym z dnia 4 grudnia 2013 r., podniósł, że powódka domaga się uchylenia w całości zaskarżonego postanowienia. Ponadto, podał, że wartość przedmiotu zaskarżenia wynosi 1.176 zł. Dodał, że aktualnie, wobec zwolnienia powódki z kosztów sądowych, wezwanie powódki do wskazania wartości zaskarżonego orzeczenia, od której nadto nie jest uzależniona właściwość rzeczowa sądu, jest ostatecznie bezpodstawne. Poza tym, stwierdził, że wezwanie o złożenie załączników jest niejasne, albowiem nie wiadomo, jakich załączników (do czego) Sąd żąda od powódki. Z ostrożności procesowej, pełnomocnik powódki załączył do ww. pisma odpis zażalenia powódki z dnia 27 kwietnia 2013 r. oraz odpis zażalenia powódki z dnia 28 maja 2013 r. wraz z załącznikami (k. 162-163).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie powódki okazało się niezasadne.

Sąd Okręgowy w pełni podziela stanowisko Sądu Rejonowego tak co do ustaleń faktycznych, jak i rozważań prawnych, czyniąc je integralną częścią niniejszych uwag (art. 382 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.). Uzasadnienie orzeczenia Sądu Rejonowego przedstawia prawidłową, logiczną i wyczerpującą argumentację, zaś załóżka nie przedstawiła okoliczności i twierdzeń, które nakazywałyby zmianę zapadłego rozstrzygnięcia.

Rację miał Sąd I instancji odrzucając zażalenie powódki. Zgodnie bowiem z treścią art. 370 k.p.c., który zastosowanie w niniejszej sprawie znajduje na mocy art. 397 § 2 k.p.c., sąd pierwszej instancji odrzucił na posiedzeniu niejawnym

zażalenie wniesione po upływie przepisanej terminu, nieopłacone lub z innych przyczyn niedopuszczalne, jak również zażalenie, którego braków strona nie uzupełniła w wyznaczonym terminie.

W niniejszej sprawie, powódka została wezwana do uzupełnienia braków formalnych zażalenia z dnia 27 kwietnia 2013 r. pod rygorem odrzucenia wniesionego środka odwoławczego. E. Z. nie uzupełniła jednak w wyznaczonym terminie wszystkich braków, tj. nie złożyła odpisu zażalenia z dnia 27 kwietnia 2013 r., w której powódka domagała się unieważnienia umowy zawartej z pozwaną. W tej sytuacji, Sąd I instancji, na podstawie wyżej zacytowanego art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., prawidłowo odrzucił przedmiotowe zażalenie powódki uznając, że E. Z. nie uzupełniła braków formalnych zażalenia w terminie.

Dodać należy, że - brew twierdzeniom powódki - Sąd I instancji nie uchyła się od merytorycznego rozpoznania sprawy. W postępowaniu cywilnym, jak każdym postępowaniu sądowym, obowiązują określone normy proceduralne, które każdy uczestnik postępowania obowiązany jest realizować, aby sąd mógł bez przeszkód rozpoznać istotę sprawy. Przepis art. 128 k.p.c. zobowiązuje każdego uczestnika postępowania wnoszącego pismo procesowe do dołączania do niego zarówno odpisów tego pisma, jak i załączników, w zależności od ilości podmiotów biorących udział w sprawie. Jeżeli do pisma procesowego nie dołączono wynikającej z powyższego przepisu lub przepisów szczególnych liczby odpisów pisma lub innych załączników, stanowi to podlegający uzupełnieniu brak formalny pisma procesowego (zob.: postanowienie Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 16 lipca 2013 r., sygn. akt I ACz 626/13, LEX nr 1349935). Braki formalne, których powódka nie uzupełniła w wyznaczonym terminie, tylko pozornie wydają się błahymi, jak wynika z pism skarżącej (jej pełnomocnika). Przepisy procedury cywilnej wymagają od strony dołączenia do wnoszonego pisma procesowego jego odpisu wraz z odpisem ewentualnych załączników, aby sąd mógł je doręczyć stronie przeciwnej i aby mogła ona w pełni zapoznać się z twierdzeniami, dowodami i wnioskami w nich zawartymi. W ten sposób realizowana jest zasada równości stron oraz jawności postępowania. Skoro zatem powódka nie uzupełniła wszystkich braków formalnych w wyznaczonym terminie, Sąd Rejonowy miał obowiązek odrzucić zażalenie powódki z dnia 27 kwietnia 2013 r. na zarządzenie Sędziego z dnia 11 kwietnia 2013 r.

Reasumując powódka nie przedstawiła w zażaleniu twierdzeń, które skutkowałyby wzruszeniem zaskarżonego postanowienia. Nie uczynił tego także jej pełnomocnik ustanowiony z urzędu. Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., oddalił zażalenie.

SSO A. Kulczewska - Garcia SSO K. Dziedzic SSO B. Woźniak